

SYLABUS
DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2023-2026
(skrajne daty)
 Rok akademicki 2023/2024

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Warsztaty ortograficzne i interpunkcyjne
Kod przedmiotu*	IVC11
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Humanistycznych UR/ Instytut Polonistyki i Dziennikarstwa
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Polonistyki i Dziennikarstwa/Zakład Pragmatyki Komunikacyjnej
Kierunek studiów	filologia polska
Poziom studiów	studia 1. stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	I rok, 2. sem.
Rodzaj przedmiotu	Przedmiot do wyboru/specjalność edytorstwo/zajęcia warsztatowe
Język wykładowy	polski
Koordynator	prof. dr hab. Grażyna Filip
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr Justyna Majchrowska, mgr Małgorzata Bożek

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	ZW – zaj. warszt.	Liczba pkt. ECTS
2.								30h	2

1.2. Sposób realizacji zajęć

X zajęcia w formie tradycyjnej

zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku): zaliczenie z oceną**2. WYMAGANIA WSTĘPNE**

Znajomość norm interpunkcyjnych i ortograficznych na poziomie szkoły gimnazjalnej i ponadgimnazjalnej. Świadomość oraz chęć doskonalenia pisanej odmiany polszczyzny oficjalnej.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C1	Zapoznanie studentów z zasadami poprawnej pisowni polskiej.
C2	Zapoznanie studentów z najczęstszymi problemami związanymi z ortografią i interpunkcją oraz wskazanie autorytatywnych źródeł poprawnościowych.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych ¹
EK_01	Student/ka zna szczegółowo zasady pisowni i interpunkcji i zna różnice pomiędzy normą wzorcową i potoczną w tym zakresie, a także zna wydawnictwa poprawnościowe prezentujące obowiązujące zasady i zalecenia.	EK_Wo1
EK_02	Student/ka potrafi krytycznie ocenić poziom językowy tekstów publicystycznych ze świadomością własnych braków i potrzebą doskonalenia pisanej odmiany polszczyzny.	EK_Uo2
EK_03	Student/ka potrafi wypowiadać się na piśmie zgodnie z normami poprawnościowymi oficjalnej odmiany języka polskiego.	EK_Ko3

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
nie dotyczy

B. Problematyka zajęć warsztatowych

Treści merytoryczne
Podstawowe zasady pisowni polskiej – fonetyczna, morfologiczna, historyczna i konwencjonalna. Poradnictwo poprawnościowe – przegląd literatury przedmiotu (4 h).
Użycie wielkiej litery ze względów składniowych i znaczeniowych oraz emocjonalnych i grzecznościowych. Zakres użycia małej litery (2h).
Zasady użycia liter i, j. Oznaczanie miękkości spółgłosek (2h).
Zasady użycia znaków: ż, rz; ch, h. Wahania w zakresie pisowni spółgłosek (2h).
Pisownia wybranych typów formacji słowotwórczych, form deklinacyjnych i koniugacyjnych (4h).
Zasady dotyczące pisowni łącznej lub rozdzielnej – zrosty, zestawienia, przymiotniki złożone, połączenia z liczebnikiem pół, wyrażenia zaimkowe, partykuły itd. (2h).
Użycie łącznika – nazwy miejscowości, nazwiska złożone, przymiotniki złożone, dwuczłonowe rzeczowniki oraz inne konteksty. Zasady dzielenia wyrazów (2h).

¹ W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efekty uczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

Funkcje i zasady stosowania interpunkcyjnych znaków oddzielających (2h).
Uwagi dotyczące znaków prozodycznych, emotywnych oraz znaków opuszczenia (2h).
Analiza tekstów prasowych pod kątem poprawności ortograficznej i interpunkcyjnej na przykładzie prasy drukowanej o różnym adresie czytelniczym(2h).
Sprawdzenie znajomości zasad pisowni – pisanie tekstu prasowego ze słuchu (2h).
Konstruowanie wybranego gatunku publicystycznego zgodnie z zasadami poprawnej pisowni (4h).

3.4 Metody dydaktyczne

Metoda referatowa, metoda zajęć praktycznych, prezentacja multimedialna, analiza tekstów z dyskusją, praca w grupach (rozwiązywanie zadań z dyskusją), praca z komputerem.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	UDZIAŁ W DYSKUSJI	ZAJ. WARSZT.
EK_02-03	KOLOKWIMUM	ZAJ. WARSZT.

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium: 51%-60% ocena dst. 61%-70% ocena +dst. 71%-80% ocena db. 81%-90% ocena +db. 91%-100% ocena bdb.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzinna zrealizowanie aktywności
Godziny z harmonogramu studiów	30
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	5
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, napisanie referatu, prezentacji, przygotowanie prezentacji multimedialnej itp.)	25
SUMA GODZIN	60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	2

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	<u>Nie dotyczy</u>
zasady i formy odbywania praktyk	<u>Nie dotyczy</u>

7. LITERATURA

<p>Literatura podstawowa:</p> <p>Jodłowski S., 2002, <i>Zasady interpunkcji. Podręcznik</i>, oprac. nauk. i red. J. Godyń, Wydawnictwo Tomasz Strutyński, Kraków.</p> <p>Karpowicz T., 2009, <i>Kultura języka polskiego. Wymowa, ortografia, interpunkcja</i>, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.</p> <p>Łozińska M., Zdunek U., 2011, <i>O znaczeniu i roli różnych źródeł poprawnościowych w warsztacie redaktora</i>, „Język Polski” XCI, z. 2–3, s. 152–159.</p> <p>Markowski A., 2012, <i>Kultura języka polskiego. Teoria. Zagadnienia leksykalne</i>, Warszawa.</p> <p>Müldner-Nieckowski P., 2007, <i>Wielki słownik skrótów i skrótowców</i>, Wrocław.</p> <p>Podracki J., 2005, <i>Nowy słownik interpunkcyjny z zasadami przestankowania</i>, Świat Książki – Bertelsmann Media, Warszawa.</p> <p><i>Polszczyzna na co dzień</i>, 2006, pod red. M. Bańki, Warszawa.</p> <p><i>Uniwersalny słownik języka polskiego PWN</i> (t. I–IV), 2008, pod red. S. Dubisza, Warszawa.</p> <p><i>Wielki słownik języka polskiego</i>, 2012, pod red. E. Polańskiego, Warszawa.</p> <p><i>Wielki słownik ortograficzny PWN</i>, 2008, pod red. E. Polańskiego, Warszawa.</p> <p><i>Wielki słownik poprawnej polszczyzny PWN</i>, 2008, pod red. A. Markowskiego, Warszawa.</p> <p><i>Współczesny język polski</i>, 2001, pod red. J. Bartmińskiego, Lublin.</p> <p>www.komjezyk.pan.pl</p>
<p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>Podracki J., Gałązka A., 2010, <i>Gdzie postawić przecinek? Poradnik ze słownikiem</i>, Warszawa.</p> <p>Rogowska-Cybulska E., <i>Zasady pisowni polskiej w świetle pytań kierowanych do poradni językowych</i>, „Język Polski” XCI, z. 2–3, s. 134–141.</p> <p>Sikora K., M. Rak., 2011, <i>Nowe tendencje w interpunkcji – przecinek (na materiale internetowym)</i>, „Język Polski” XCI, z. 2–3, s. 188–194.</p> <p>Walczak B., 2011, <i>Ewolucja języka a kodyfikacja normy</i>, „Język Polski” XCI, z. 2–3, s. 103–108.</p> <p>Wilkoń A., 2002, <i>Spójność i struktura tekstu</i>, Kraków.</p>

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej